

РЕШЕНИЕ

№ 7639

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9852** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба адвокат И. П., като пълномощник на К. Б. Г. оспорва Решение № 3299/12.07.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 108^{ММ} състав, постановено по НАХД № 5861/2023 г. С решението е потвърдено издаденото от началник група в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 21-4332-016227/05.08.2021 г., с което на касатора са наложени следните административни наказания: на основание чл. 183, ал. 2 т. 11 от Закона за движението по пътищата „глоба“, в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 40, ал. 2 с.з.; на основание чл.175, ал. 1, т. 5 ЗДвП „глоба“, в размер на 120 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от два месеца, за нарушение на чл.123, ал.1, т. 3 б. „в“ с.з. Въззивният съд е потвърдил наказателното постановление.

Касаторът е представляван от адвоката, който: поддържа жалбата и заявеното с нея искане за допускане на очна ставка между „разпитаните в първата инстанция трима свидетели“. Това искане, което е било допустимо по време на съдебното следствие пред районния съд касационният съд остави без уважение, предвид разпоредбата на чл. 219, ал. 1 АПК и забраната за фактически установявания в касационното съдебно производство (чл. 220 АПК). Изложените във въззивната жалба възражения са

преповторени и с касационната жалба.

Ответникът не е представяван. С писмен отговор от 05.02.2025 г. е заявил подробно становище за неоснователност на касационната жалба и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Съставът на районния съд, след всестранно и пълно изясняване по време на съдебното следствие, на релевантните за случая факти и обстоятелства е възприел фактичката обстановка, описана в АУАН и в процесното НП. Касаторът е санкциониран за това, че: на 02.04.2021 г. в [населено място], около 20, 45 часа, при управляване на лек автомобил по [улица]в посока към МБАЛ „Пирогов“, „поради необезопасена маневра на заден ход“ причинил ПТП на спрял друг лек автомобил, на който нанесъл материални щети по предната броня, след което напуснал мястото на произшествието, без да уведоми органите на МВР. Деянията му са квалифицирани като нарушаване задълженията, по смисъла на чл. 40, ал. 2 ЗДв.П и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ с.з.

Касационната жалба е неоснователна. Не са на лице касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК.

Въззивният съд е анализирал изключително подробно показанията на разпитаните свидетели, съпоставяйки ги, вкл. от гледна точка наличните в административната преписка писмени доказателства. Съдът е обсъдил всичките възражения на К. Б. Г., за които се каза, че са преповторени с касационната жалба и е изложил изчерпателни мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност. Мотивите на въззивния съд съответстват на доказателствата и касационната инстанция изцяло ги споделя, като не намира причина да ги коментира изрично, предвид чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК.

От проверените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства безспорно се установява: извършването от К. Г. на деянията, за които е санкциониран; съответствието на АУАН и НП с изискванията за форма, установени съответно с нормите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57 ЗАНН. Въззивният съд изрично се е произнесъл и относно доводите за маловажност на случая, с оглед чл. 28, ал. 1 ЗАНН, както и по твърдението за изтичане на давността за реализиране на административнонаказателна отговорност с мотиви, също изцяло споделени от касационната инстанция.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, чл.

63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3299/12.07.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 108^{-ми} състав, по НАХД № 5861/2023 г.

ОСЪЖДА К. Б. Г. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: